

BROTTSOFFER
JOUREN
☎ 116 006

ATT STÖTTA OCH BEMÖTA BROTTSUTSATT BARN OCH UNGA

Information till dig som är närstående eller
i kontakt med ett barn som utsatts för brott.

Brottsofferjouren Sverige

Att stötta och bemöta brottsutsatta barn och unga

Skribent: Cornelia Johansson, tf. Verksamhetsutvecklare Brottsofferjouren Sverige

Referensgrupp: Linda Stålberg, Brottsofferjouren Uppsala län; Linn Molin, Stödcentrum för unga brottsutsatta – Uppsala ungdomsjour; Anders Nylén, Brottsofferjouren Sverige.

Grafisk form och illustration: Karin Rosenberg

Utgiven av: Brottsofferjouren Sverige 2021

Tryck: Danagård Litho, 2021

ISBN: 978-91-981727-9-9

Innehåll

Introduktion	4
Brott som drabbar barn	6
Exempel på vanliga brott	8
Olika typer av våld	7
Barn och våld i hemmet	9
Våld i ungas nära relationer	10
Barns olika reaktioner på kris och brott	12
Barnet varvar lek med att vara ledsen	13
Barnet har explosiva känslor	13
Barnet verkar inte påverkad alls	14
Barnet regredierar	14
Barnet tjarar	14
Barnet känner ångest, sorg och oro som inte går över	15
Barnet vill inte prata om vad som har hänt	16
Barnet hittar själv lösningar	17
Stärk barnets självkänsla genom samtal	18
Din egen oro	20
Samhällets stödfunktioner	22
Fler verksamheter som erbjuder stöd	23
Kontakta Brottsofferjouren för stöd	24

HJÄLP DET BROTTSUTSATT BARNET

Precis som vuxna så drabbas många barn av brott, direkt som brottsoffer eller indirekt som vittne eller som anhörig till en brottsutsatt eller förövare. Barn är alla under 18 år.

För att barnen ska kunna hantera det obehag som kommer med brottet så behöver de hjälp av trygga vuxna. Men det kan vara svårt att veta hur en ska stötta och hjälpa ett barn på bästa sätt. Det händer att föräldrar vill skydda sitt barn genom att begränsa utetider eller inte låta barnen röra sig lika fritt som tidigare. Detta kan barnen uppfatta som en dubbel utsatthet; att först bli brottsutsatt och sedan också begränsad.

Barnet behöver istället ordentlig hjälp att inse att hen inte bär någon skuld eller ansvar för det som inträffat. Hen behöver också hjälp med att känna trygghet och tillit igen och säkra sin självkänsla. Att få sätta ord på sina känslor, tankar, och erfarenheter är viktigt för oss alla. Det är något du som närstående kan behöva hjälpa det brottsutsatta barnet med.

Detta häfte ger enkla tips och råd om hur du som vuxen kan bemöta ett barn som blivit utsatt för brott, så att hen kan få möjlighet att hantera det eventuella traumat och må bättre.

Brott som drabbar barn

Barn drabbas främst av ungdomsbrottslighet, men även av brott där vuxna är förövarna.

När familjen blir utsatt för ett brott, till exempel inbrott, trakasserier, eller en bilolycka orsakad av vårdslöshet i trafiken, så blir även barnet brottsutsatt och behöver hantera ett eventuellt trauma.

Många brott som drabbar barn idag sker på nätet. Oavsett vart brotten sker så gäller samma lagar som överallt i samhället. Hot, trakasserier, diskriminering eller övergrepp är allvarliga brott oavsett om de sker på internet eller i verkliga livet. Det är viktigt att närstående har förståelse och kunskap om barnens närvaro i sociala medier, där en stor del av barnens liv utspelar sig och där även förövare finns.

EXEMPEL PÅ VANLIGA BROTT

Utpressning, stölder, skadegörelse och rån

är kanske de vanligaste brotten som drabbar barn och unga. I samband med rån blir brottsutsatta även hotade eller misshandlade.

Olika typer av sexualbrott, sexuella trakasserier och hot

sker ofta på nätet, och förövarna kan vara både jämnåriga och vuxna. När vuxna tar kontakt med barn i sexuellt syfte kallas detta för *grooming*.

Övergrepp i rättssak

är till exempel när brottsoffer eller vittnen blir hotade till att dra tillbaka sin polisanmälan eller ändra sitt vittnesmål.

Mobbning och diskriminering

är allvarligt och skolan har ett stort ansvar att se till att alla barn och vuxna på skolan behandlar varandra på ett bra sätt.

OLIKA TYPER AV VÅLD

Barn kan drabbas av olika typer av våld, ofta genom mobbning, men även i hemmet av föräldrar eller syskon eller i ungas kärleksrelationer. Det finns olika typer av våld som det är bra att vara uppmärksam på.

Fysiskt våld

Detta kan vara slag, knuffar, sparkar eller att bli dragen i håret.

Materiellt våld

Detta innebär att förövaren tar sönder saker som tillhör brottsoffret.

Sexuellt våld

Alla typer av sexuella övergrepp är en form av sexuellt våld. Att tvinga någon att bevittna sexuella handlingar mot sin vilja är också sexuellt våld.

Psykiskt våld och försummelse

Detta kan vara olika typer av förolämpningar och kränkningar för att få brottsoffret att känna sig förminskad och värdelös. Det kan också vara att straffa ett barn genom att inte ge hen mat, låta barnet frysa och må dåligt, låsa in barnet eller att inte ge barnet kärlek.

Latent våld

Detta kan vara sådant som inte faller in under psykiskt våld, men som ändå skapar en hotfull stämning. Till exempel hotfulla blickar eller ett kroppsspråk som skrämmer barnet. Latent våld skapar en stor oro hos barnet, eftersom hen ständigt är rädd för att bli utsatt av förövaren.

BARN OCH VÅLD I HEMMET

Barnmisshandel förekommer i Sverige trots att aga har varit förbjudet sedan 1979. Barnfridsbrott, det vill säga att ett barn tvingas bevittna (se eller höra) våld i hemmet, utan att själv bli direkt utsatt, är också olagligt sedan juli 2021.

Att bevittna våld i hemmet påverkar barnet. Barn ser och hör mer än vad vuxna tror, och barn märker om en familjemedlem mår dåligt.

Barn som upplever våld kan vara rädda för att husdjur ska skadas och känna ansvar för att ta hand om och skydda yngre syskon. De kan oroa sig för att den närstående som utsätts för våld och kränkningar faktiskt ska slås ihjäl.

I fall med våld i hemmet är det inte ovanligt att barnen också är arga på den förälder som blir misshandlad. Men de kan också oroa sig för att förövaren, som i de allra flesta fall är deras pappa, ska hamna i fängelse.

När barn har bevittnat eller blivit utsatta för våld är det särskilt viktigt att barnet får möjlighet att lära sig hur hen kan hantera konflikter och upprörda känslor utan våld.

För barn som bevittnat eller blivit direkt utsatta för våld är det lämpligt att söka professionell hjälp.

Kommunens stödcentrum för unga brottsdrabbade kan vara ett första stöd, men mår barnet mycket dåligt är det bäst att kontakta barn- och ungdomspsykiatri (BUP).

Även skolor, ungdomsmottagningar, och skyddade boenden har kuratorer för barn och unga.

Vid minsta oro om att barnet far illa i hemmet – gör en orosanmälan till socialtjänsten.

Vid oro om hedersrelaterat våld kan det vara svårt för barnet att få hjälp av sina anhöriga – kontakta därför socialtjänsten för stöd.

VÅLD I UNGAS NÄRA RELATIONER

Våld i nära relation kan börja redan i de tidiga tonåren, och det är mycket viktigt att vuxna snabbt reagerar och gör vad de kan för att hjälpa barnet. Du som närstående kan spela en mycket viktig roll för att barnet ska ta sig ur relationen.

Brottsutsatta är ofta väl medvetna om att relationen inte är bra, ibland kanske de själva beskriver den som "destruktiv." Få ser dock sig själva som utsatta och förstår inte heller att vad de uppfattar är destruktivt faktiskt är brottsligt.

För tonåringar kan det kännas pinsamt eller skamfyllt att ha hamnat i en jobbig situation. De känner att de är stora nu och ska kunna klara sig själva och drar sig från att "belasta" sina föräldrar. Det kan vara svårt att berätta att man blivit utsatt för fysiskt och psykiskt våld, och sexuellt våld är ännu svårare. Personer som blir kontrollerade kan också försvara sin partner och vara mycket duktiga på att komma med undanflykter och förklaringar.

En ung person som går in i sin första romantiska relation kanske inte riktigt vet hur det ska vara. Destruktiviteten romantiseras, och både vänner och de brottsutsatta kan tänka att "hen är så svartsjuk och kontrollerande för hen älskar sin partner så mycket."

Precis som för vuxna så kan det vara väldigt svårt för ungdomar att ta sig ur ett kontrollerande förhållande. Förövaren finns ofta i skolan, nära hela tiden, och kan vara mycket hotfull.

När ett barn hamnar i en kontrollerande relation kan detta visa sig genom att hen blir spänd, orolig och passiv. En ungdom som tidigare varit glad och initiativtagande måste istället hela tiden förhålla sig till sin kontrollerande partner. Plötsligt tillåts inte barnet umgås med vänner, och hen måste finnas tillgänglig på telefonen hela tiden. Barnet kanske kommer hem med blåmärken som den bortförklarar som idrottsskador.

Som närstående behöver du vara uppmärksam på ett sådant förändrat beteende och följa magkänslan. Tala med barnet om hur sunda relationer är, se till att hemmet är en trygg plats där hen kan komma bort från kontrollen.

Du kan försöka ställa frågor till barnet om hur relationen är, till exempel *"Hur känns det för dig när hen gör så eller så?"* eller *"Jag märker att hen skriver till dig hela tiden och det verkar stressa dig vilket jag kan förstå, hur blir hen om du inte svarar på en gång?"*. Tonåringen kanske inte alls svarar på din frågor, men hen hör dig och kommer själv fundera på svaren, vilket är minst lika viktigt. Det är viktigt att du vågar ställa dessa frågor!

Det finns många ungdomsverksamheter som riktar sig till barn – uppmuntra barnet att ta direkt kontakt med dessa. De känner ofta att det är lättare att först öppna upp sig för någon annan, innan de talar med en anhörig vuxen eller känner att de har mod att lämna relationen.

Barns olika reaktioner på kris och brott

Alla reagerar olika på kris och det finns inget rätt eller fel. Barnets ålder spelar också roll. Barn och unga håller fortfarande på att lära sig hur de bäst hanterar stress, och kan därför reagera på många olika sätt.

Brott kan upplevas svårare för vissa än vad det gör för andra, detta gäller även hos barn. Dock är det vanligare att även mindre allvarliga brott kan upplevas som mycket traumatiska för barn. Ibland kan reaktionerna komma långt efter det att brottet skedde.

Både barn och vuxna känner ofta skuld och ansvar för det som hänt, trots att det är förövaren som är ansvarig. Här följer några olika exempel på hur barn kan reagera på trauma:

Barnet varvar lek med att vara ledsen

Barn har en förmåga att hålla ifrån sig stark emotionell smärta och kan därför snabbt växla mellan att leka lite och sedan bli ledsna igen. Barn behöver hantera känslorna på sitt sätt. Det är viktigt att ha förståelse för att barnets känslor kan växla snabbt, det är inget konstigt. Lek är också barnets sätt att kommunicera och uttrycka sig och bör uppmuntras.

Barnet har explosiva känslor

Barnet kan få gråtattacker och aggressiva utbrott eftersom hen inte vet hur hen ska uttrycka sig. Bekräfta barnets känslor och lugna barnet. Förklara att det är helt okej att vara ledsen och arg över vad som hänt. Om barnets reaktioner blir ett problem behöver du som vuxen hjälpa barnet att sätta gränser. Ni kan tillsammans komma överens om hur man ska visa sina känslor, till exempel att man får vara arg, men inte bråka med sina syskon för det. Ni kanske kan komma på ett bra sätt att uttrycka ilska eller sorg istället, som passar just er.

Barnet verkar inte påverkad alls

Om barnet inte verkar oroad alls över händelsen, så kan det såklart vara så att hen inte är det heller. Du som närstående är kanske mer oroad än barnet. Men det kan också vara en uppskjuten läkeprocess från barnets sida. Barnet behöver trygghet för att visa känslor, och känner hen att närstående redan mår väldigt dåligt så kan hen vänta med att visa sin oro tills barnet känner att omgivningen är redo att ställa upp. Reaktionerna kan alltså komma senare, och ska inte tolkas som att barnet inte tagit skada av händelsen alls.

Barnet regredierar

Regression innebär att barnet börjar gå tillbaka i sin utveckling, och kan drabba både ungdomar och yngre barn. De har svårt att förstå vad som sker och går därför tillbaka till ett stadie där de känner sig trygga. För en självständig tonåring kan det betyda att hen blir väldigt mammig igen och ett mindre barn kanske plötsligt går tillbaka till att suga på tummen.

Barnet tjarar

Barn lär sig och förstår saker genom upprepning, därför kan du behöva förklara många gånger om vad som skedde vid inbrottet eller hur polisen arbetar. Visa tålamod.

Barnet känner ångest, sorg och oro som inte går över

Stressen över att bli utsatt för brott och att barnet har svårt att hantera denna stress blir också det svåraste för närstående att hantera. Barn har svårt att skydda sig själva och reagerar ofta med rädsla över att bli utsatt igen. Rädslan kan te sig som misstänksamhet och ilska, andra barn blir inåtvända, ledsna och oroliga och vågar inte gå ut. Många barn får mardrömmar och sover dåligt och får svårt att koncentrera sig. Stress kan också ge rent fysiska reaktioner så som ont i magen, huvudvärk, hjärtklappning eller panikångest.

Förklara för barnet att det är helt normalt att känna som hen gör; det är normala reaktioner på onormala situationer.

Ångest ökar när man sover dåligt, se därför till att barnet får ordentligt med sömn. Hjälプ barnet med insomningen om det behövs.

Upprätthåll rutiner för att öka känslan av trygghet och för att barnet ska få en chans att återhämta sig.

Om barnet inte vill gå till skolan på grund av en händelse där, så är det viktigt att ni har samtal med skolan om hur ni kan lösa problemet.

Om barnet är rädd för att gå själv ute kanske ni kan ta hjälp av andra trygga vuxna som kan följa barnet till skolan eller träningen ett tag.

Påpeka att polisen kan hjälpa till och att det finns lagar som är till för att skydda barnet. Detta kan öka barnets känsla av trygghet.

Informera barnet om vad som händer. Närstående kanske känner att de skyddar barnet genom att inte berätta, men barn fantiserar mycket, speciellt när de inte har fått rätt information. Fantasin kan vara uppbyggda skräckscenarion som är värre än verkligheten och bidra till ökad oro.

Barnet vill inte prata om vad som har hänt

Vissa barn döljer att de mår dåligt och ibland kanske det inte syns eller märks utåt. I andra fall är det tydligt att barnet mår dåligt men hen vill ändå inte prata om vad som hänt. Kanske för att hen är chockad eller skäms, eller har svårt att hitta rätt ord för att beskriva sina känslor. Barnet kanske tänker att de skyddar sina närstående genom att inte berätta hur de egentligen känner.

Respektera att barnet inte vill prata. Är hen inte redo, så är det så. Att tvinga barnet eller att tjata kan upplevas som ännu en stress och bli kontra-produktivt. Försök istället att inge trygghet, och visa att du finns där för barnet oavsett.

Du kan också informera barnet om att det finns många olika hjälpinsatser som vänder sig till unga. Kanske känner hen att det är lättare att berätta för någon annan om vad som har hänt först.

Gör dig tillgänglig för barnet och spendera mycket kvalitetstid ihop. Tonåringar vill ibland inte umgås med sina föräldrar, men bjud in din tonåring till att delta i familjelivet ändå. Åt middag, gå på bio och visa att du finns där om och när barnet vill.

Vänta några veckor, eller kanske månader, innan du frågar barnet igen om hen kan berätta om händelsen och sina känslor. Då har hen fått lite mer tid på sig att själv förstå och hitta orden. När barnet väl öppnar upp så kan du visa och säga att du är stolt och glad att barnet berättar vad den varit med om, så att ni tillsammans kan hjälpas åt att lösa problemen.

Barnet hittar själv lösningar

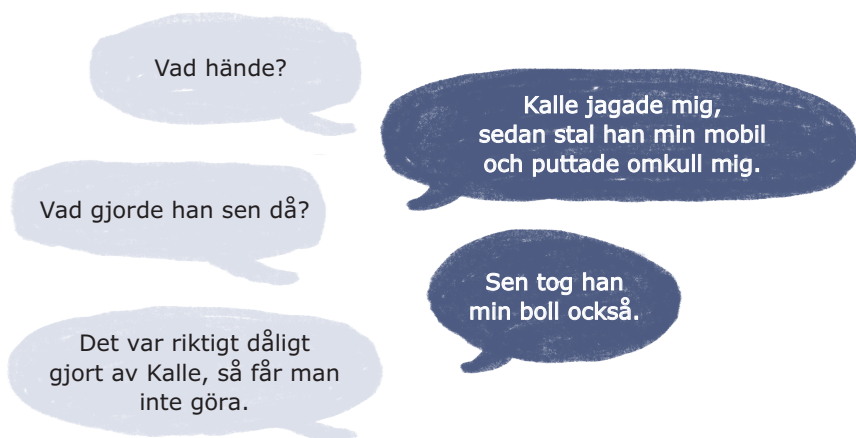
När barnet själv hittar positiva lösningar för att må bättre så ska detta uppmuntras! Lösningarna kan vara väldigt olika beroende på ålder och vad barnet varit med om, men positiva strategier är alltid sådana som ser till att barnet får möjlighet att återanpassas till vardagen med rutiner, och som hanterar traumat. Det kan vara att barnet själv berättar om händelsen för vänner, är ute och leker eller tränar och gör saker som hen mår bra av. Det kan också vara att barnet vill hjälpa till att lösa situationen, till exempel att sätta upp lappar för att hjälpa polisen fånga tjuven.

Stärk barnets självkänsla genom samtal

Både vuxna och barn som blivit utsatta för brott skäms ofta över vad som hänt och tänker ibland att de själva gjort något fel.

Detta stämmer såklart inte, utan det är alltid förövaren som bär hela ansvaret. Detta gäller även om man själv gjort något dumt tidigare. Förklara detta tydligt för barnet.

När man talar med ett brottsutsatt barn så är det lätt hänt att både vuxen och barn automatiskt fokuserar på förövarens agerande under händelsen. Det kan till exempel låta så här:

Ett sätt att stärka barnets självbild är att ni i samtalet istället undersöker tillsammans vad som hände, med mer fokus på hur barnet agerade. Alltså, fråga om barnets perspektiv igenom berättelsen. Då får ni ofta en mer nyanserad bild av händelseförloppet.

När barnet berättar hur den agerat, så kan du svara med uppmuntrande ord. Säg att barnet var modigt, agerade på rätt sätt, och är klok som försökte med just den taktiken. Ni kommer tillsammans se hur barnets känsla av värdighet och självförtroende stärks när ni tillsammans fokuserar på barnets agerande under händelsen.

Vad hände?

Kalle jagade mig.

Vad gjorde du då?

Jag sprang så snabbt jag kunde... sedan stal han min mobil, fast jag sa nej flera gånger.

Det var modigt av dig att säga nej! Vad gjorde du sen?

Jag försökte skrika på hjälp men då puttade han omkull mig. För att han inte skulle slå mig så lät jag honom ta min boll också.

Det var verkligen inte snällt gjort av Kalle. Men du gjorde alldeles rätt! Du blev jagad och sen puttade han omkull dig, du måste blivit jätterädd, det kan jag förstå. Jag tycker du var modig och smart som ropade på hjälp också.

I denna berättelse blir det tydligt att barnet inte varit passivt på något sätt, utan gjort sitt bästa för att skydda sig själv. När barnet får möjlighet att berätta om händelsen från sitt eget perspektiv, så kommer ni tillsammans förstå att barnet agerade så bra hen kunde, utifrån situationen som hen befann sig. I detta exempel har barnet använt flera strategier; hen försökte undvika förövaren, sa nej, ropade på hjälp och förhandlade (gav Kalle bollen så att han inte skulle skada barnet.)

DIN EGEN ORO

Barn behöver hjälp med att hantera känslorna av ilska, rädsla, sorg, oro och otrygghet. Du som vuxen och anhörig är viktig för att barnet ska må bättre igen!

Det är vanligt att en förälders eller närståendes oro och rädsla smittar av sig till barnet. Detta kan göra att den unga mår sämre, så försök att inge trygghet och lugn istället, även om du själv mår dåligt över vad som har hänt.

Undvik att använda starka beskrivningar och skrämmande ord som till exempel "fruktansvärt", "panik", och "hemskt". Ett sådant språkbruk kan göra att du ökar barnets oro.

Undvik även att förminska vad barnet blivit utsatt för som metod för att dämpa er oro. Barnet behöver bekräftelse och ett rån kan till exempel vara överhört traumatiskt även om det bara gäller 20 kronor.

OM DU SOM VUXEN BEHÖVER STÖD

I relationen med barnet är det viktigt att du visar dig så lugn och trygg som möjligt för att inte öka barnets stress, även om ni är i en mycket svår situation och mår dåligt över vad som hänt. Men glöm inte din egen hälsa. Ta kontakt med din lokala brottsofferjour för medmänskligt stöd. Brottsofferjouren ger alltid stöd till anhöriga till brottsutsatta och det kostar ingenting.

Även om du är orolig över att barnet ska utsättas för brott igen så bör du undvika att begränsa barnets liv.

Detta uppfattas ofta av barnet som en bestraffning och ger fel signaler. Om du är rädd för att barnet rör sig ute – försök hitta lösningar som ni kan komma överens om under en tid. Kanske att barnet ska ringa hem vissa tider, eller att hen ska gå med vänner när hen är ute.

Samhällets stödfunktioner

Staten har en skyldighet att skydda barn från att utsättas för brott, görs inte det så bryter Sverige mot Europakonventionen. Alla behöver hjälpas åt så att detta följs, både myndigheter och vuxna i barnens närhet.

Om en misstänker att ett barn far illa ska detta anmälas till **socialtjänsten**. Alla kan göra en orosanmälan till socialtjänsten om de tror ett barn far illa, det behöver inte finnas några bevis. Socialtjänstens uppdrag blir då att utreda barnets situation, och erbjuda stöd och rådgivning till familjen utifrån barnets bästa.

Många kommuner har **stödcentrum för unga brottsutsatta samt familjeenheter** som kan ge råd och stöd till föräldrar. Där finns det kuratorer som kan samtala med barn och vårdnadshavare, samt rådgöra kring polisanmälan och rättsprocess. Stödcentrum tar även emot vårdnadshavare för samtal.

Om barnet har stora bekymmer med sitt mående kan man även ta kontakt med **Barn- och ungdomspsykiatri** för stöd och hjälp.

Skolan har också ett ansvar över att alla elever behandlas bra.

Polisen har ansvar för att utreda brottet. Barn har ofta inte möjlighet att själva göra polisanmälan utan behöver en vuxens hjälp med detta. Polisen ska skyndsamt utreda brott där barn är involverade. Om brottsanmälan går hela vägen till åtal så tilldelas **en särskild ställföreträdare**, ofta ett målsägandebiträde, för att hjälpa barnet.

När ett barn har blivit utsatt för grövre brott, så som sexuella övergrepp, så utreds detta i speciellt anpassade **barnahus** för att göra utredningen mindre traumatisk. I barnahus finns bland annat polis, kuratorer, läkare, åklagare, och socialsekreterare under samma tak för att underlätta processen för barnet.

FLER VERKSAMHETER SOM ERBJUDER STÖD

BROTTSOFFERJOUREN ger medmänskligt stöd och rådgivning till alla brottsoffer, vittnen och anhöriga.

BRIS ger stöd både till barn och rådgivning till föräldrar.

Föreningen **ATSUB** ger stöd till anhöriga till sexuellt utnyttjade barn.

RISE Sverige är föreningen för dig som varit utsatt för övergrepp i barndomen.

Föreningen **STORASYSTER** ger stöd till unga som blivit utsatta för sexuella övergrepp och våldtäkt.

UNGARELATIONER.se ger stöd till unga som är utsatta av våld i nära relationer.

UNGASJOURER.se listar tjej-, kill-, trans-, och ungdomsjourer i Sverige dit unga som behöver prata med någon kan vända sig.

BUFFF är föreningen för barn med förälder/familjemedlem i

fängelse och ger stöd till både barn och vuxna.

ECPAT arbetar mot barns utsatthet för sexuella kränkningar. De ger stöd både till barn och föräldrar. De hjälper bland annat till med att ta ner nakenbilder som sprids på nätet.

MASKROSBARN ger stöd till barn som har det svårt hemma, till exempel där det förekommer våld eller missbruk.

UMO.se är ungdomsmottagningsarnas gemensamma hemsida med information och stöd till unga.

GAPF har stödjour för personer som blir utsatta för hedersrelaterat våld och förtryck.

FRIENDS ger stöd till barn som blir diskriminerade eller utsatta för mobbning.

RFSL Stödmottagning ger stöd till HBTQI+ personer som blivit utsatta för brott, även ungdomar.

KONTAKTA BROTTSOFFERJOURN FÖR STÖD

Brottsofferjouren är en politiskt och religiöst obunden ideell organisation som ger stöd till brottsoffer, vittnen och anhöriga. Du kan vara anonym i kontakten med oss, stödet är kostnadsfritt, vi har avgett tystnadslofte och ingen polisanmälan krävs. Vi erbjuder stöd på över 20 olika språk.

Brottsofferjouren erbjuder medmänskligt stöd av någon som lyssnar och förstår, information om polisanmälan, rättsprocess och ersättningsfrågor, stöd vid eventuell rättegång samt hjälp i kontakt med myndigheter och försäkringsbolag.

Ring till oss på 116 006,
mejla fraga@boj.se,
eller chatta med våra rådgivare
på vår hemsida www.boj.se

BROTTSOFFER
JOURN

 116 006

Stöd som ger kraft